

Jeg vil gerne starte med en stor tak til udenrigspolitisk udvalg, for at give os(kurdere) mulighed for at fortælle om nogle af de sorte sider i det kurdiske folks historie og vores forhåbninger til fremtiden.

Da vi har meget kort tid. Vil jeg understrege nogle store begivenheder i stikords form, så kan bliver nogle minutter til spørgsmål og svar hvis der er nogen I vil spørge om.

Kurderne er en af de ældste nationer i verden og den største nation i nutidens moderne og demokratiske verden uden deres egen stat.

Efter sammenbruddet af Othmanian imperium ifølge Syeks - picot aftale i 1916 mellem første verdens krigs vindere Storbritannien og Frankrig, og efter at udskiftning af Sevres traktaten fra 1920, som indeholdt bestemmelser om oprettelse af et uafhængigt Kurdistan, med Lausanne traktaten i 1923. Siden da har Kurdistan (Kurdernes hjemland)været splittet hovedsageligt mellem fire lande: Tyrkiet, Iran, Irak og Syrien. Siden da kurderne blev udsat for alle former af undertrykkelse og betragtede som fremmede eller andenklasses borger i deres eget land.

Luzern traktaten blev brugt som en lovlig fundament for at true kurdernes eksistens især i Tyrkiet, hvor brug af kurdisk sprog blev betragtet som en forbrydelse.

Alle former for våben har været anvendt til udryddelse og folkemord på kurderne ved autoritære og militære regimer i Irak, Iran, Tyrkiet og Syrien. f. eks nedbrænding af Shahrzaad biograf i Amuda(Syrien) i 1960 hvor over 300 børn omkom, massakren i form af masse henrettelse på gaden i Amed (Tyrkiet i 1934) og Sanandaj (Iran i 1980), Anfal-kampagne, kemiske angreb på Halabja (Irak i 1988) og Sardasht(Iran 1987). etnisk udrensning og identitet slettelse i alle dele af Kurdistan som ødelæggelse af en stor del af Irakisk Kurdistan (1985 – 1988), tvangsflytning af kurdere fra deres byer i Darsim (Tyrkiet i 1938) Irak (1970 – 2002), i Syrien (den Arabiske bælt i 1974).

Det er bemærkelsesværdigt at pege på det internationale samfund som valgte tavsheden frem for at leve up til sine politisk, juridisk og moralske forpligtelse.

Kurderne var ofre for en af nyeste tids største forbrydelse under Anfal (folkedrab mod kurder) processen og anvendelse af kemiske våben i byen Halabja i d. 16. marts 1988 som resulterer over 5000 civile livet og over 10000 sårede.. Anfal processen startede den 22. februar 1988 og varede indtil den 6. september 1988. under direkte tilsyn af Saddam Hussein. Det tidligere irakiske regime. er ansvarlige for planlægningen, bestilling, støtte og gennemførelse af Anfal - processen. Processen resulterede i at op mod 180.000 mennesker omkom og 4500 byer og landsbyer blev ødelagt. Samt ødelæggelse af miljøet og regionens demografi.

Til sidst vil jeg forklarer hvad Anfal betyde. ordet Anfal er navnet på den ottende "8." Vers "kapitel" Den Hellige Bog Koranen og det betyder "spoilere for krig" (Hellig Krig mod guds fjender konfiskation af deres ejendom til gud of profittens fordel.)

Anfal processen og gasangrebet i Halabja var et systematik udryddelse af kurder, hændelserne. Målene og de skridt til at gennemføre de forbrydelser er i overensstemmelse med FN's definition af folkedrab i artikel 2 og 3. Samtidig har Human Rights Watch erklærede i sine konklusioner, som senere blev offentliggjort i en bog under navnet "folkedrab i Irak - Anfal kampagne mod kurderne" at mellem 22. februar og den 6. september 1988 Irak begået forbrydelsen folkedrab mod landdistrikternes kurdere. Dette resultat var en indgåelse af at

studere og analysere mere end seksten tons irakiske fangede dokumenter. Den irakiske høj Tribunal Domstolen (IHT) dømt begge de tiltalte Saddam Hussein og Ali Hassan Al-Majid "Kemiske Ali", som gerningsmændene og arrangørerne af Anfal kampagne mod uskyldige kurdere, og det også anerkendes sådanne forbrydelser som folkedrab. Den nye Republik Irak netop havde for nylig udsendt en administrerende beslutning om 10. september 2008 i henhold til artikel 26, der bekræfter det irakiske parlament forslag med hensyn til at anerkende Anfal kampagner som folkedrab mod kurderne.

vi ved godt at de dræbte kan ikke bringes tilbage, de tab kan ikke erstattes, og den smertefulde erindring om grusomheder såsom Holocaust. Vietnam, Halabja, Balkan, Rwanda og Darfur er stadig i frisk erindring. Vi er stadig følelse beskæmmende, anger og til en vis grad måske skyldige for ikke at gøre nok for at forhindre alle eller nogle af disse grusomheder.

Men, vi har alle sammen et ansvar for at forhindre disse grusomheder i at gentage sig. Derfor the Centre of Halabja against Anfalization and genocide of the Kurds – CHAK- oprettet en underskrifts indsamlings kampagner for at gøre omverdenen opmærksom på denne sag, heldigvis lykkede os at indsamle vi over 300 tusinde underskrifte som vi vil herved give dem en kopi af.

Vi anmoder herved om:

- 1- at det danske folketing anerkender "Anfal" kampagnen, og det kemiske angreb på byen Halabja som folkedrab mod kurderne, og en forbrydelse mod menneskeheden. erkendelse af disse forbrydelser og straffe sine gerningsmænd ville bidrage til at undgå lignende fremtidige trusler mod minoritetsgrupper såsom kurderne.
- 2- At afsætter den 16 marts "datoen for den kemiske angreb på byen Halabja" som den universelle dag mod spredning, produktion og anvendelse af kemiske og biologiske våben i verden.

Til sidst Vi er meget taknemlig for den tid I afsat til os, og er villig til at svar på eventuelle spørgsmål, vi håber at I tage mod vores anmodning, og få en skriftlig svar på vores anmodning.

Konvention om Forebyggelse og Straf for Folkedrab

De FN plenarforsamling fremsatte i sin resolution nr. 260 A (III) af 9. december 1948.

Træder i kraft : 12. januar 1951

List of parties to the Convention (UN Treaty database), Nations that are NOT party to the Convention (this website)

De kontraherende parter,

som har overvejet den erklæring, som De Forenede Nationers plenarforsamling fremsatte i sin resolution nr. 96 (I) af 11. december 1946 om, at folkedrab efter folkeretten er en forbrydelse, som strider mod De Forenede Nationers ånd og mål og fordømmes af den civiliserede verden:

som erkender, at folkedrab til alle tider i historien har tilføjet menneskeheden store tab, og

som er overbevist om, at internationalt samarbejde er nødvendigt, hvis menneskeheden skal befris for denne afskyelige svøbe,

træffer herved følgende aftale:

Artikel I: De kontraherende parter bekræfter, at folkedrab, hvad enten det begås i fredstid eller i krigstid, efter folkeretten er en forbrydelse, som de forpligter sig til at forhindre og straffe.

Artikel II: I nærværende konvention forstås ved folkedrab enhver af nedennævnte handlinger, der begås i den hensigt helt eller delvis at ødelægge en national, etnologisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan:

- (a) at dræbe medlemmer af gruppen,
- (b) at tilføje medlemmer af gruppen betydelig legemlig eller åndelig skade,
- (c) med forsæt at påføre gruppen levevilkår, beregnede på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse,
- (d) at gennemføre forholdsregler, der tilsigter at hindre fødsler indenfor gruppen,
- (e) med magt at overføre en gruppes børn til en anden gruppe.

Artikel III: Følgende handlinger skal være strafbare:

- (a) folkedrab,
- (b) sammensværgelse for at begå folkedrab,
- (c) direkte og offentlig tilskyndelse til folkedrab,
- (d) forsøg på folkedrab,
- (e) meddelagtighed i folkedrab.

Artikel IV: Personer, der begår folkedrab eller en anden i artikel III nævnt handling, skal straffes, hvad enten de er forfatningsmæssigt ansvarlige statsoverhoveder, tjenestemænd eller private personer.

Artikel V: De kontraherende parter påtager sig i overensstemmelse med deres forfatninger at gennemføre den lovgivning, der er nødvendig for at sætte nærværende konventions bestemmelser i kraft, og især at foreskrive effektive straffe for personer, der er skyldige i folkedrab eller en af de andre i artikel II angivne handlinger.

Artikel VI: Personer, der anklages for folkedrab eller for en anden i artikel III nævnt handling, skal stilles for en kompetent domstol i den stat, på hvis område handlingen er begået, eller for en sådan international kriminalret, som måtte have jurisdiktion i forhold til de kontraherende parter, der har anerkendt dens jurisdiktion.

Artikel VII: Folkedrab og de andre i artikel III nævnte handlinger skal ikke ved spørgsmål om udlevering betragtes som politiske forbrydelser. De kontraherende parter forpligter sig til i sådanne tilfælde at indrømme udlevering i overensstemmelse med deres gældende love og traktater.

Artikel VIII: Enhver kontraherende part kan anmode De Forenede Nationers kompetente organer om at tage de skridt i henhold til De Forenede Nationers pagt, som de anser for egnede til at forhindre og undertrykke de folkedrabsforbrydelser og andre handlinger, der omhandles i artikel III.

Artikel IX: Tvistigheder mellem de kontraherende parter om fortolkningen, anvendelsen og gennemførelsen af nærværende konvention, herunder sådanne som angår en stats ansvar for folkedrab eller en af de andre i artikel III nævnte handlinger, skal forelægges den mellemfølgelige domstol, når en af parterne i tvistigheden anmoder derom.

Artikel X: Nærværende konvention, hvis engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekster skal være lige autentiske, skal bære datoen den 9. december 1948.

Artikel XI: Nærværende konvention skal indtil den 31. december 1949 stå åben for underskrift for ethvert medlem af De Forenede Nationer og for enhver ikke-medlemsstat, til hvilken plenarforsamlingen har rettet opfordring om at underskrive.

Nærværende konvention skal ratificeres, og ratifikationsdokumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Efter den 1. januar 1950 kan nærværende konvention tiltrædes af ethvert medlem af De Forenede Nationer og af enhver ikkemedlemsstat, der som ovenfor nævnt har modtaget opfordring dertil.

Tiltrædelsesdokumenter skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel XII: Enhver kontraherende part kan nårsomhelst ved en notifikation, der rettes til De Forenede Nationers generalsekretær, udvide anvendelsen af nærværende konvention til alle eller visse af de områder, hvis udenrigsforhold vedkommende part leder og har ansvaret for.

Artikel XIII: Generalsekretæren skal på den dag, da de første tyve ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter er blevet deponeret, udfærdige en protokol og oversende et eksemplar af den til hvert medlem af De Forenede Nationer og til hver af de ikke-medlemsstater, der omhandles i artikel XI.

Nærværende konvention skal træde i kraft den halvfemsindstyvende dag efter datoen for deponeringen af det tyvende ratifikations eller tiltrædelsesdokument.

Enhver ratifikation eller tiltræden, der finder sted efter sidstnævnte dato, skal træde i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesdokumentet.

Artikel XIV: Nærværende konvention skal forblive i kraft i et tidsrum af 10 år fra den dag, da den træder i kraft.

Den skal derefter forblive i kraft i efterfølgende tidsrum af fem år i forhold til de kontraherende parter, som ikke har opsagt den mindst seks måneder før den løbende periodes ophør.

Opsigelse skal ske ved en skriftlig meddelelse rettet til De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel XV: Hvis opsigelser medfører, at antallet af deltagere i nærværende konvention bliver mindre end seksten, skal konventionen ophøre at være i kraft fra den dato, da den sidste af disse opsigelser får gyldighed.

Artikel XVI: En anmodning om revision af nærværende konvention kan nårsomhelst fremsættes af enhver af de kontraherende parter i form af en skriftlig meddelelse, der rettes til generalsekretæren.

Plenarforsamlingen skal afgøre, hvilke skridt der eventuelt skal tages i anledning af en sådan anmodning.

Artikel XVII: De Forenede Nationers generalsekretær skal underrette alle De Forenede Nationers medlemmer og de i artikel XI omhandlede ikke-medlemsstater om følgende:

- (a) underskrifter, ratifikationer og tiltrædelser, der modtages i overensstemmelse med artikel XI,
- (b) notifikationer, der modtages i overensstemmelse med artikel XII,
- (c) datoen, på hvilken nærværende konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel XIII,
- (d) opsigelser, der modtages i overensstemmelse med artikel XV,
- (e) ophævelse af konventionen i overensstemmelse med artikel XV;
- (f) notifikationer, der modtages i overensstemmelse med artikel XVI.

Artikel XVIII: Originalen af nærværende konvention skal deponeres i De Forenede Nationers arkiv.

En bekræftet genpart af konventionen skal oversendes til alle medlemmer af De Forenede Nationer og til de ikke-medlemsstater, der omhandles i artikel XI.

Artikel XIX: Nærværende konvention skal indregistreres af De Forenede Nationers generalsekretær den dag, da den træder i kraft.